

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izveniša ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravišstvo, na katero naj se blagovoltjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi velikonočnih praznikov izide prihodnji list v sredo.

Blaga namera ruskega naroda.

Pred nedavnim je prinesel angleški časopis „Daily News“ dolg dopis iz Kišeneva, kateri z redko odkritosrčnostjo in poštenostjo popisuje ruske namere in nagibe ruskega naroda, pa tudi ostro obsoja neizmerno lehkomiselnost in nemoževnost, s kakoršno opisujejo ruske razmere in težnje nekateri avstrijski in angleški časopisi. Kar naravnost pak je iznenadna resnica, katero poštene ta Anglež svojim rojakom in nekim Nemcem v obraz pripoveduje. On namreč pravi: Take vojske, kakor jo Rusija namerava vojevati zdaj in kakoršne ves ruski narod želi, nij zmožen noben drug narod voditi, le slovanski Rus. Rusija ne ide v boj za to, da bi dobiček imela, da bi si zemlje osvojila, ker ima je že preveč. Ona poteguje meč iz nožnice, da osvobodi kristijane izpod jarma nevernikov, da osvobodi slavjanske brate svoje.

„Jaz vem, pravi Angličan, da mej nami, mej ljudmi anglo-saskimi, mej germanskim plemenom nij razumljenja za tako vojsko, da se pri nas smejejo tem razlogom, ali resnični so vendar. Mi ne smemo po sebi soditi vseh ljudi.“ Dopisnik dalje razpravlja, kako so Anglo-Sasi in Germanje vselej le za svoj interes vojevali, za plen in dobiček, kako so Angleži podpirali v severni Ameriki one vojske, ki so se borile za suženstvo in robstvo, samo, ker so mislili, da tako branijo svoj „interes“. „Ruski narod pojde zdaj v boj za bolj blage, bolj velikodušne in bolj nesebične namene.“

Lepše pohvale za slovansko Rusijo in za Slovane sploh si pač težko moremo misliti,

nego jo s tem daje član sovražnega nam naroda. V tej pohvali pak je izražena tudi vsa velika prihodnost Slovanstva, katero ne bode po germanskejši iskal svoje sreče v zatiranji sosednjega naroda, nego svobodno samo, privoščilo in dalo bode svobodo vsem!

Kdor utegne, vsak uže dan denes toži, da živimo v času materijalizma in da se pogubljajo idealizem in njegovi nazori. Evo vam v tem času baš Slovana hitečega v borbo z najplemenitejšo namero. Tudi to bodi poročstvo lepše bodočnosti našega plemena.

Ignatiev za avstrijske Slovane.

General Ignatiev je rekel dunajskemu oficijoznemu novinarju mej drugim tudi te-le besede: „Tudi Avstrija mora živo zanimanje imeti za to, da se vrne red in mir v Turčijo. Avstrija-Ogerska je krščanska država, država, v kateri stanuje več milijonov Slovanov, in gotovo so tu verski in narodni obziri, kateri silijo na to, da bi se orientalne zmešnjave brzo rešile.“

Mi smo ta stavek vzdignili in posebej sem deli, ker je zanimiv nov dokaz, da ruska diplomacija ne izgublja iz vida narodnega, slovanskega stališča, pa da ga tudi naravnost naglašajo, kadar se jej treba zdi.

Značilno pak je tudi, da baš stoprav Rus na Dunaji Avstriju naglašajo, da je nas Slovanov tukaj nekaj milijonov, in da je Avstriji potrebno, da z našimi narodnim čuti kot s faktorjem računa. Tega tu nijsmo vajeni slišati. „Bodite, kar hočete le Slovani ne!“ rekel je Giskra Dalmatincem in tako nam protivniki rekajo vedno, višje ali nižje stoječi ponemčeni politični pritlikovci, vse bi nam rado dokazovalo, da smo prav za prav nekakvi izdajalci, če smo Slovani.

Jeden ljubljanskih nemškutarskih fanati-

karjev, jeden, ki se mu zdi, da ga je gad pičil, če sliši kaj o Slovanstvu, advokat dr. Schrey je celo oni dan v kazini brbral, da se slovansko stališče ne sklada z avstrijskim. Tudi njemu priporočimo Ignatieva važne besede. Sicer bi bil mogel uže iz narodopisja in statike dovolj podučeni biti, kakor je Rus, ali terjatve, da bi se učili naši protivniki pravični biti nam nasproti, uže ne stavljamo več.

Da pa se bode koncem res zgodilo, kar je Ignatiev na Dunaji rekel; da se bode končno rešenje orientalnega vprašanja zgodilo na korist in z obzirom na narodne razmere tudi nas avstrijskih Slovanov, ne pa po volji smeje pesti nemčurčkov, renegatov in prusakov, za to bode skrbela dobra osoda stoprav dvigajočega se Slavjanstva!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. marca.

Notranja politika zdaj mej prazniki miruje. Vse se zanima le za veliko vprašanje vnanje politike — za slovansko ali orientarno vprašanje. Daj Bog, da nam drugo leto prinese za pirhe uže njegovo ugodno rešenje.

In Dunaja nekateri listi poročajo, da ima grof Taaffe, tirolski namestnik, postati minister notranjih zadev namesti barona Lasserja, ki je urujen in bolehen.

Vnanje države.

Bruseljski „Nord“, organ ruske diplomacije, razklada zopet, da morajo biti poročstva, da se bode Turčija udala v terjatve Evrope, prej Rusiji nij mogoče vojske razpustiti. Ali, nij upanja, da bi Turčija te garancije dala, sedaj ko neče miru s Črnogorci skleniti in z ozirom na ravno bivše ekscese. — Iz Carigrada pa se javlja, da so Turki v adresi do sultana zavrgli predloge konferenčne.

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Šestindvajseto poglavje.

(Dalje.)

„Po takem res mislite odpotovati?“ prašal je doktor Jeremija.

„Kaj pa da,“ rekla je Jerica. „Le moja dolžnost proti gospe Sullivanovej in njenemu očetu me je bila napotila, da sem zapustila Emilijo. Ta dolžnost je izvršena; ker sedaj Emiliji lahko mnogo koristim in me ona sama želi, obotavljati se ne smem le trenotek ne. Iz lista gospe Ellisove vidim preočito, da Emilija nij srečna, in ničesar ne smem zamuditi, kar bi pripomoglo k njenej sreči. Go-

spa! pomislite le, kako dobra prijateljica mi je bila!“

„To dobro vem,“ rekla je gospa Jeremijeva. „Nadejam se pa tudi, da vas bode potovanje razveseljevalo kljub strašilo, katere vam nastavlja doktor, da bi vas oplašil. Vendar pa priznam, da vi mnogo žrtvujete, ko se odrečete lepej svojej sobi in vsem prijetnostim ter se spustite v neprijetnosti, ki vas nedvomljivo čakajo na potovanji z veliko družbo.“

„Žrtva!“ segel jej je doktor v besedo; „največa žrtva je, o kateri sem kedaj slišal. Vi žrtvujete ne le lep dohodek, katerega si sami zaslužite, in tako lepo bivališče, kot je le katero v Bostonu, vi žrtvujete tudi svojo neodvisnost, po kateri ste hrepeneli in ki ste jo skrbno ohranjevali, da nijste pri nikomur hoteli biti dalje v gostih, nego deset ali štirinajst dni.“

„Ne, ne, doktor,“ rekla je Jerica živo, „nič nij žrtva, kar storim Emiliji, temveč moje največje veselje.“

„Jerica se vselej raduje, kadar stori prav,“ odvrnila je gospa Jeremijeva.

„O, ne!“ rekla je Jerica, „moje želje se motijo po gostem, a v tem slučaju se pa ne morejo motiti. Nesrečno bi me storila sama misel, da je ljubeznjiva naša Emilija na tujko navezana, glede na vse one malenkosti, ki jih človek le rad sprejemlje od svojih ljubljencev. Uže leta in leta sve se osrečevali, le druga drugo in če je trpela prva, trpela je tudi druga. Moram iti k njej; še misliti ne morem, da bi drugače storila.“

„Ko bi mi bilo mogoče, rad bi mislil, da bi ta žrtva bila cenjena vsaj na pol svoje vrednosti; a prepričan sem, da Graham misli vam skazati največjo dobroto na svetu, ko vas zopet vzame k sebi. Morebiti bode ravnal z

Denes so imeli **črnogorski** zastopniki iz Carigrada odpotovati domov, ker Turki ne-čajo odstopiti nič zemlje.

Bošnjaki so izdali nov proglas, v katerem izrekajo upanje, da jih Črna gora in Rusija v boji za osvoboditev ne bosta zapustili.

Od hrvatsko-bosenske meje se poroča, da se katoličani v Bosni letos vstaje najbolj udeležujejo. Njih čete so utaborjene v pozicijah, ki se ne dajo vzeti, v Vujki in Motajici planini.

Midhat-paša bode, kakor poljski listi pišejo, prišel iz Rima na Dunaj. Pravijo, da je v vednem dopisovanju s turško vlado in da bode z lord Elliotom šel v Carigrad.

Iz **Peterburga** 30. marca: „Agence Russe“ je izvedela, da bode protokol jutri v Londonu podpisan. — Listi poročajo, da je v Diarbekiru vstanek poknil, ker se je ljudstvo uprlo nabiranju vojakov (Diarbekir je v turški Aziji, mesto [40.000 ljud.], cel elajet pa 266.000 prebivalcev, čez polovico Mohamedancev. Ur.)

Iz **Pariza** se glasi najnovejši telegram: „Privatna poročila izveščajo, da je mir toliko, kakor gotov, če Turčija dovoli odstopiti Nikšić in če razoroži svojo vojsko.“ Torej „če“. Francozje strahno želé, da bi se mir ohranil, da bi se orijentalno vprašanje ne reševalo brez njih, — za to tako radi verjemó na mir.

Iz **Berlina** se javlja: Kljub temu, da se Angleška udaje, vendar se tukaj meni, da bode do maja vojska začela se.

Iz Odese javljajo, da se v srednji **Aziji** pokazuje angleške agitacije. — Pač tudi Rusija ne bode rok križem držala.

Dopisi.

Iz Zagreba 28. marca [Izv. dop.] Če pogledate denes politično obzorje in vidite po dolgem spletkarenju diplomatov tajnosti orijentalnega vprašanja nekoliko bolj razkrite, mora vam biti dobrodejno zadostenje imajočim zavest, da rešenje orijentalnega vprašanja po drugem potu nij mogoče, kot pótém sile, kakor je „Slov. Narod“ od 1. 1875 zmirom in dosledno trdil. Dopisniki, ki so sporadično v vašem listu glede tega za Slavjanstvo najvažnejšega vprašanja izraževali svoje osobne nazore, morali bodo v kratkem prepričati se, da so pri svoji sodbi zanašali se bolj na Slavjanstvu nasprotna glasila, nego na glasila prijazna Slavjanstvu. Naši nasprotniki naj se le tolažijo z neugodno pozicijo Rusije, njenim slabim denarnim stanjem, „korupcijo“ baje vladajočo v vojaških krogih in z drugimi enakimi domišljijami, železna volja Rusije je in ostane neupogljiva. V kratkem se bodo peštanski in dunajski žurnalisti, ter slepa družal po provincijah, ki klečé za njimi plazi, prepričali, da lansko jesen car slavjanske

Rusije v Moskvi nij govoril praznih besedij in da hoče ostati mož beseda!

Da se nade optimistov, koji so pričakovali od protokola, ki ga je Ignatiev veleval, v podpis priporočal, vsaj začasno mirno rešenje turških homatij, nijso uresničile, to so vse tukajšnje novine s posebnim veseljem pozdravile; pa ima tudi res zlasti trojedna kraljevina največ uzrokov, želeli končni preobračaj sedanje neznosljive politične situacije. Vsak iskren Jugoslovan torej željno pričakuje, na kojoj stran bode odvažila se naša monarhija, ko ruske čete prekoračijo Prut, bode li ostala neutralna, ali bode marširala v Bosno? Da bi igrala z Angleško skupaj pod jedno pokveko, tega še nihče pri nas misliti ne more, da si bi nekateri zaslepljeni Magjari in Nemci tega bili prav veseli.

Z ozirom na položaj in politični ugled naše monarhije služilo bi jej vsakako najbolje, pri tej ugodnej priliki vednim nemirom v svoji sosesčini v zvezi z Rusijo konec narediti. To Avstriji svetujejo najboljši njeni prijatelji in v prestolnici hrvatske trojedne kraljevine se je v vseh krogih že ukoreninilo prepričanje, da iz sedanjega labirinta pelje pot edino le preko Bosne in Hercegovine v zaželeno luko miru. Hrvatski interes je pa tudi slovenski, — dokler je slovanski in pravo-avstrijski.

Domače stvari.

— („Narodne tiskarne“) upravni odbor ima jutri v ponedeljek ob 10. uri do poludne sejo.

— (Deželni zbori) se snidejo 5. apr. Ker bodo le tri tedne zborovali, bodo komaj rešili deželne račune in proračune.

— (Obiskovanje bôžjih grobov) na veliki petek je tudi letos v Ljubljani bilo tako obilno, da je po ulicah vse mrgolelo in so bile vse cerkve polne vse po polu dne.

— (Ljudska kuhinja.) Začasni odbor za ljudsko kuhinjo je razposlal vabilo ljubljanskim damam, naj pristopijo na pomoč k tej dobrodelnej napravi, kakor so to storile gospé in gospodične vseh stanov po drugih večjih mestih.

— (Gorenjska železnica.) Zabavni posebni vlaki ob nedeljah bodo iz Ljubljane do Lesèc hodili razen denes še: 6. in 20. maja 3. junija, 1. julija, 15. avgusta in 8. sept.

— (Ljubljanskega močvirja) ostaline stavb na koleh se bodo letos dalje izkopavale. 400 kosov izkopanih rečij je naš deželni odbor podaril dvornemu muzeju na Dunaji.

— (Učiteljska spraševanja) bodo to spomlad 23. aprila in prihodnje dni. Čas za razglaševanje je do 16. aprila, drugo kakor sicer.

— (Državnih štipendij) na učiteljskem izobraževališču tukaj je bilo letos razdeljenih v znesku 8000 gold. Učit. kandidatje so dobili štipendije od 50—200 gld., na prijavljanih tečajih pa po 50 gold. Vsi prosilci navadno ne dobe štipendij posebno sedaj, ko se manj dovoljuje, kakor prejšnja leta, tisti, ki se slabo uče, otidejo s praznimi rokami.

— (Razglas o prodaji semenah svilnih črvičev.) Družba kmetijska Kranjska si je iz državne podpore nekoliko zdravega semenah rumenih svilnih črvičev iz Goriškega naročila in ga ravno zdaj dobila. Prodajati ga zamore zavoljo omenjene državne podpore veliko cenejši, kakor je nakupna cena in sicer 1 lot po 2 gold. 80 kr. — Učitelji pa, ki s spričalom krajnega šolskega sveta dokažejo, da podučujejo šolsko mladino v sviloreji, dobijo 1/4 lota tega semenah brezplačno. Kdor ga želi, naj se nemudoma zanj oglasi v pisarnici kmetijske družbe, zadnji čas pa do 15. aprila t. l.

— (Društvu sv. Vincenca) je cesar iz lastne blagajnice daroval 200 gld.

— (Umrlo v Ljubljani) je 1876 leta 874 ljudi, 464 moških in 410 ženskih, za 119 mrličev menj nego leto prej. 225 jih je umrlo v bolnici taci, ki nijso bili ljubljancje, temuč iz dežele bolni prineseni.

— (Iz Belgrada) je dobil znani slovenski prostovoljec, sedaj v Ljubljani bivajoči g. H. pismo, iz katerega posnemljemo, da dva Bošnjaka nabirata in vabita prostovoljce bivše srbske drinske vojske za bosenski vstanek.

— (Posipa.) kakoršen je bil pri Zidanem mostu, bojé se tudi ljudje mej Zidanim mostom in mej Savo. Zarad tega so veččaki od ministerstva iz Dunaja tam zemljo pregledovali, ali nič sumnjivega ne našli.

— (Vipavska čitalnica) napravi na velikonočni ponedeljek dne 2. aprila veselico v svojih prostorih v Tabru. Program je: 1. Črnogorka, deklamacija. 2. „Zdaj gre sem, zdaj pa tje.“ Dramatizirana anekdota. 3. Tombola. 4. Krojač in črevljar. 5. Ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina k predstavi in k plesu kakor navadno. K obilnej udeležbi vabi Čitalnični odbor.

— (V Laškem trgu) bode v ponedeljek 2. aprila veselica v prid laških ubogih

vami kot s kako beračico. Ne bilo bi prvi-krat, ko bi storil kaj enakega. Rad bi vedel, kaj bi bilo napravilo Filipa Amor'a, da bi se bil vrnil.“ Potem je vprašal glasneje: „Kaj se je v listu opravičil zarad prejšnje neprijaznosti?“

„Ne mislim, da bi se mu to zdelo potrebno,“ odvrnila je Jerica.

„Po takem se še opravičil nij zarad grdega svojega obnašanja. Lehko si bi bil jaz mislil, da tega ne bode storil. Rečem, da je sramotno, če se zopet nastavite takemu ravnanju. A zmerom sem slišal, da ženske v prijateljstvu pozabijo samih sebe, in sedaj to verujem. Jerica je izvrstna prijateljica. Veš žena! tudi vidva se morava potegovati za njeno prijateljstvo in jo ohraniti in enkrat bodeva zahtevala njene pomoči.“

„Čestiti gospodine! če storite to, služila vam bodem rada. Če je kedo na svetu, ki je

zavezan družbi dolgove plačevati, sem gotovo jaz. Slišim svet imenovati mrzel, sebičen in neobčutljiv. Proti meni nij bil tak. Nehvaležna bi bila, ko ne bi ljubila vseh ljudi; in koliko bolj nehvaležna bi bila, ko ne bi čutila se z dušo in telesom navezano predragi prijateljici, ki mi je izkazovala toliko ljubezni, kot je še nobena sirota našla nij.“

„Jerica,“ rekla je gospa Jeremijeva, „zdi se mi, da ste storili prav, ko ste bili zapustili Emilijo in sedaj imate prav, če se vrnete k njej. In če se imate zahvaliti njej, da ste tako dobra devotka, potem brez dvoma lahko mnogo zahteva od vas.“

„Gotovo, čestita gospa! sem jej premnogo dolžna. Emilija me je prva učila razločevati pravico od krivice — —“

„In sedaj žanje plačilo za ta nauk,“ rekel je doktor, nadaljujoč govor. — „To je lepo. Če ste pa odločeni potovati z njimi v

Evropo, imeli bodete s pripravo čez glavo opraviti. Kaj mislite, da vas bode gospod V. rad odpustil?“

„Nadejam se,“ rekla je Jerica. „Žal mi je, da ga moram prositi za to, kajti bil mi je jako dobitljiv in po zimi sem uže štirinajst dni zamudila šolo. Ker pa manjka le nekaj mesecev do velikih počitnic, morebiti bode lahko sam opravljal mojo službo. Jutri bodem govorila z njim.“

Gospa Jeremijeva jo je povpraševala za razne naredbe, ki jih misli Jerica izvršiti; ponudila jej je eno sobo, v katero naj bi spravila pohišno opravo; imenovala jej je neko lišpavko, ki je uže za njo večkrat delala, in pred odhodom povedala jej je, kako bi Jerica še prej kot v enem tednu potovala v Novi York.

Ko se je Jerica oglasila pri gospodu V. — odpustil jo je, močno obžalovaje, da bode iz-

se sledečim programom: 1. „Starost slabost,“ vesela igra s petjem v enem dejanji, iz nemškega poslovenil J. D. 2. „Ueberall Diebe,“ vesela igra v enem dejanji (nemški). 3. „Bob iz Kranja,“ vesela igra v enem dejanji s petjem. Po češkem poslovenil dr. Janez Bleiweis. 4. Ples. K veselici vabi odbor.

— (V vodo padel) je včeraj nek dvajsetletni deček blizu Hradeckovega mostu, pa izlekel ga je še o pravem času iz nje črevljarski učenec s pomočjo preklje.

— (Konjska kupčija.) Razglas finančne direkcije v Trstu pravi: Vsled odloka finančnega ministerstva dne 24. marca t. l. št. 1710 se naznanja, da je prepoved o izvažanju konj, razglašena z ministerjalnim odlokom 21. novembra 1876 št. 134, veljavna tudi za prevažanje konj po suhem iz krajev zunaj colne meje tržaške in isterske čez glavno colno mejo. Tedaj je prepovedana ta kupčija s konji toliko časa, dokler velja zgorej omenjena prepoved. — Nalaga se glavni direkciji, naj zabranjuje izvažanje konj po morji, ko hitro ima opravičen sum, da se je mislilo konje tihotapsko preko glavne colne meje spraviti.

— (Le „Travnik“) v Gorici je obveljal, piše „Soča“: Slovenec je došel danes Kranjskega v Gorico. Vešč čitanja išče trg „Travnik.“ Vprašati neče nikogar, kje bi bil ta trg, kajti tablice na uličnih voglih mu bodo že preje ali pozneje naznanile iskani trg. Na vse zadoje se pa vendar naveliča iskanja. Na „piazza grande“ vpraša gospoda pred štacuno stoječega, kje je neki „Travnik“. V Gorici ni „Travnika“ mu ponosno odgovori ošabni lahon. „Celo uro že iščem ta trg,“ pravi Kranjec, „naročilo imam na gospoda N. „na Travniku“ in kupčijo imam skleniti z njim.“ Saj sem jaz N., o, dobro došli tu, tu je „Travnik“. „Slepar! odgovori poštene Kranjec, saj ste prej dejali, da ne poznate „Travnika,“ zdaj pa hočete biti gosp. N. Pojdite se solit.“ 200 gl. je romalo nazaj v — Škofjo Loko.

— (Oplotniški tollovaji) so bili ugrabljeni. Franca Koprivnika iz Slivnice so prijeli v Račah, tollovajko, 19letno Julijano Pahole so pa v Mariboru v „Badhausu“ zgrabili in njenega brata Janeza še lovijo.

— (Zverinska mati.) V Št. Jurji na južnej železnici je neka Terezija Sk. svojega otroka umorila. Grozovita mati je svoje novorojeno dete zaprla v lesen zaboj in ga osem dni pod streho skritega imela. Sodniji je

nekdo to naznanil, in šla je komisija tja preiskavat. Zločinka je svoje hudo delstvo takoj obstala. Truplo otrokovo je bilo že vse smrdelo, morilko pa je okrožna sodnija celjska zaprla.

— (Velik slovar,) imenovan „Grosses Wörterbuch der modernen europäischen Sprachen“ začel je izhajati v Brnu, v zalogi Alb. Pescheka in bo končan v 60 malih zvezkih. Prva beseda je nemška, potem pridejo francoska, angleška, ruska, magjarska, češka, poljska, srbska, hrvatska, slovaška, slovenska, romanska, italijanska, španjska, portugiška, holandska, švedska, danska, novogrška, latinska.

Razne vesti.

* (Zakaj Angleži drže s Turki.) V „Manchester Guardianu“ nek Anglež preračunjuje, da se iz Angleškega izvozi v Rusijo pavolnatnega in platnenega blaga toliko, da prihaja na enega ruskega človeka 8 krajcarjev, v Turčijo pa toliko, da prihaja na enega turškega podložnika 3 goldinarje.

* (Velik sneg.) Iz Moldave se poroča, da je bil tam sredi meseca marca tak sneg, da po več okolicah nij bilo moč ni voziti, ni hoditi. Koče, ki so prav nizke se iz snega skoraj videle nijso in na nekaterih krajih so samo zvoniki moleli iz njega. Za temi zameti je prišel šestdnevni mraz, ki je v Moldavi in Bukovini usmrtil več ljudi in živalij. Strehe je vihar odnesel, nesrečne ljudi pa je lakota in mraz umorila. Lehko se misli, kake muke so ostali pretrpeli, predno se jim je moglo pomagati.

* (Pretep mej vojaki.) Na dan 80. rojstvenega dne nemškega cesarja so se v Moguncu hesenski in pruski vojaki tako stegli, da je mnogo težko ranjenih. Enemu so odbili uho, drugemu čeljust, in dva vojaka sta za ranami že umrla. Pa ne samo sablje so pokale po glavah, tudi kamenje je bilo dobro in sploh vse, kar je komu pod roko prišlo. Lansko leto je bil iz taistega povoda ravno tam tepež v deželi „kulture.“

* (Bolezen.) V angleške Indiji razsajajo koze poleg kolere. Okolo Bagdada in po drugih krajih Mezopotamije se poroča, da kuga raste.

* (Morski som), dvanajst metrov dolg se je zmotil doli do italijanskega mesta Tarenta. Vjeli so ga, umorili in zlekli na suho, naredili plot okolo njega in ga zdaj za denar kažejo; kar se bo nabralo, bode se razdelilo med one, ki so ga vjeli.

Priposlano.

Svoj gg. bivšim slušateljem kr. gosp. šumarskoga učilišta Križevačkoga!

Sedanji slušatelji kr. gosp. šumarskoga zavoda v Križevcih stajajo na pragu preustroj-

stva željno očekujúc prepovedni dan, gojeći najbolje nade s istom izgledajúc — prepoved našega gospodarstva. — Da se jedno i druge postigne, potrebna je uzajamna ljubav medju starijimi i mladimi, potrebni su savišti starijih; a da budući slušatelji upoznaju njihove predšastnike, upoznaju svoje drugove, odlučili su ovogodišnji slušatelji sabrati sve bivše slušatelje od postanka zavoda pa do 1. kolovoza 1877. u album, te podati priliku budući slušateljem upoznati njihove predašnje drugove i podati jim priliku spoznanja, uzajemnosti i kolegialnosti. Šestnajst-godišnji obstanak Križevačkoga zavoda zaslužuje ovu žrtvu, jer mu obogaćuje anale, množi posvetničku crticu napredka, a ujedno pruža budući slušateljem priliku spoznanja i bratstva.

Za taj čin izabrani odbor obratio se je 25. listopada p. g. na sve gg. bivše slušatelje rečenoga zavoda pismeno, a o božiću javno u „Obzoru“ mu do sada još žalibože nije v onoliki uslišan u koliko se je pravedno nadao, pa stoga laća se na novo javnoga puta moleći sve gg. bivše slušatelje križevačkoga zavoda, da mu pošalju umoljenu fotografiju — za željeti popoprna (Brustbild) radi jednakosti — uz malu biografiju i malu novčanu podporu.

Odbor pako uložiti će što više truda i pazke, da povjereno djelo što bolje dokonča, pa se pravedno nada uslišanju molbe.

Odbor za nabavu albuma.

Dr. Valentin Zarnik

ima svojo odvetniško pisarnico v tistih prostorih, kjer je bila poprej bilježniška pisarnica ranjcega notaria gosp. dr. J. Rebiča, nasproti „Križankom“ (ali mestni delegirani sodniji), pri tleh, hišna št. stara 181, nova 19. (79—1)

Knjiga, 60 natisov doživela, vendar ne po- ki je potrebuje nikakega pripo- ročanja, to je pač najboljši dokaz, kako je dobra. Za bolnike, ki se hočejo le izvrstnega zdravljenja za pridobitje svojega zdravja posluževati, je taka knjiga dvojne vrednosti in jamči zato, da se ne misli z novimi zdravili na njegovem telesu eksperimentirati, kakor se to večkrat zgodi. — Od imenitne, 500 strani velike knjige: „Dr. Airy's Naturheilmethoden“ je izšel že 60. natis. Tisoč in tisoč se ima zahvaliti za svoje zdravje načinu zdravljenja, ki je v tej knjigi popisan; o tem pričajo mnogobrojna, zraven tiskana spričevala. Nihče naj dakle ne zamudi, kupiti si to izvrstno, popularno-medicinsko delo, ki stane 60 kr. a v prav kmalu v bližnji knjigarni, ali pa naj si jo proti vposlanju 12 pism. mark po 5 kr. da pošlji od Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig, katera poprej, ako se to zahteva, pošlje 100 strani dolg iztisek iz nje franko, v pregled. (330—10)

gubil tako spretno pomočnico. Ko je v malo dneh vse pripravila, poslovala se je od jokajoče Francike Brusove, od močno iskanega zdrav- nika, gospoda Jeremija in njegove blagosrečne gospe, ki vsi so jo spremili na kolodvor. Ob- ljubila je Jeremijevima, pisati jima; ta dva sta rekla, da bodeta rada jej poslala vse liste, ki bi došli od Viljema.

V štirinajstih dneh po njenem odhodu vr- nila se je gospa Ellisova v Boston, ter je po- vedala, da je Jerica bila srečno prišla v Novi Jork. Teden pozneje je dobila gospa Jeremi- jeva list s poročilom, da bodo čez malo dni odjadrali. Zato se je čudila, dobivši drugi list, pisan isti dan, katerega je družba gospod Grahamova imela odriniti na morje. Glasil se je tako-le:

„V Novem Jorku, 29. aprila 1852.

Draga gospa Jeremijeva!

Ker je minol včeraj dan, katerega smo mislili odjadrti v Evropo, čudili se bode-

dokaj, da smo še v Novem Jorku; še bolj se bode pa čudili izvedeti, da je potovanje v inostranske dežele sedaj odloženo na nedo- ločen čas. Pred dvema dnevoma je zgrabila gospoda Grahama njegova stara bolezen, hud protin, in sicer tako hudo, da je bilo njegovo življenje v veliki nevarnosti. Res je denes počuti nekoliko boljše in zdravnik se ne boji več naravnost nobene nevarnosti, vendar še močno trpi in potovanje čez morje je od- loženo za mesece in mesece. Močno hrepeni po domu in kakor hitro mu bode mogoče po- tovat, odšli bomo vsi na njegovo posestvo v D. Priložila sem vam list do gospe Ellisove. Obsega razne naredbe, katere bi Emilija imela rada izvršene; ker nijsmo vedeli, kako bi jej pisali, pošljem vam list na njo, ter se nadejam od vaše dobrotljivosti, ka ga jej bode od- dali. Gospa Grahamova in njeni sestrice, ki so si od potovanja obečale mnogo veselja, vi- dijo sedaj svoje namere za to poletje popol-

nem premenjene in vse njihove nade splavale so jim po vodi. Posebno hudo je to zadelo gospico Klintovo, ki se je nadejala, da bode v Parizu našla svojega očeta, uže leto in dan potujočega.“

„Nemogoče je, da bi Emilija in jaz tugo- vali, da nam je spodletelo potovanje, katerega sve se le bali. In ko bi ne branila bolezen gospoda Grahama, bilo bi, mislim, težko, da se ne bi nekoliko veselili, da bomo vrnili se v prijazno staro hišo v D., kjer bomo v teku bodočega meseca ustanovljeni. Pravim mi, — ker niti gospod Graham, niti Emilija nečeta ničesar slišati, da bi jih zopet zapustila. Presrečno pozdravivši vas in prijatelja gospoda doktorja, ostanem

Vaša najbolj odkritosrečna prijateljica

Jerica Flintova.“

(Dajje prih.)

„Cafè Roseneck!“

Tu se dobiva **vsak dan** izvrstno kavo, čokolado, pivo, vino in mrzlo kuhinjo najboljše kvalitete. (78)

Ohranitev zdravja

obstoji večidel v čiščenju in snažnosti sokov in krvi, ter v pospešitvi dobrega prebavenja. To doseči je najboljši in zdatnejši pripomoček:

Dr. Rosa oživljavno mazilo.

Dr. Rosa oživljavno mazilo zadostuje vsem terjatvam najpopolnejše, ono oživilja celo delavnost prebavenja, ustvarja zdravo in čisto krv, in život pridobi zopet svojo prejšnjo moč in zdravje. — Ono je za vse boleznine prebavenja, posebno za zarinjnost teka, kisto se riganje, napihovanje, bruhanje, želodčni krči, zasliženje, krvavica (zlato žilo), prenatlačenja želodca z jedili itd., gotovi in ozdravljivi pripomoček, kateri si je pridobil zaradi izvrstnega učinka v kratkem času splošno razširjenje.

Velika steklenica 1 gold., mala steklenica 50 kr.

Na stotine priznanjevalnih spisov je razporeženih. Razpošilja se na frankovane dopise proti poštnem povzetku na vse kraje.

Steinbruch pri Pešti 18. julija 1875.

Veleštovani gospod!

Dolžnost mi je, da vam obznanjam o izredno ugodnem učinku dr. Rose oživljavnega mazila. Več časa me je namreč mučilo tako želodčno zlo, da sem samo najlažje jedi užival, a se nikdar nasititi mogel. Če sem le kaj več jedel, ali pa kaj mastnega užil, čutil sem težave in boleznine.

Rabil sem različna zdravila in sredstva, a vedno brez uspeha. Vaše izvrstno dr. Rose oživljavno mazilo mi je pa popolno zdravje dalo, in zahvaljeval se vam najsrčneje, prosim vas še itd. (pride naročba).

Spoštovanjem

Jože Kaspar.

V prijazno pozorjenje!

Da se ogne neljubim pomotam, naj p. n. naročniki povsodi izrečno: **Dr. Rose oživljavnega mazila** iz B. Fragnerjeve lekarne v Pragi zahtevajo, kajti zapazil sem, da se jemalcem marsikje, ako samo oživljavnega mazila zahtevajo, in ne izrečno: **Dr. Rose oživljavnega mazila**, kako ni vredno mešanico daje.

Pravo se oživljavno mazilo dr. Rose dobiva le v glavni zalogi narejalec B. Fragnerja, lekarna pri „črnem orlu“ v Pragi, ogel spornerske ulice št. 205—3.

V Ljubljani: pri lekarnih Gabriel Piccoli, Josipu Svobodi, Erazmus Birsiču; **v Novem mestu:** pri D. Rizoliu, lekarju; **v Kočevju:** pri Andreju Braunu.

Vse lekarne v Avstriji, kakor tudi večidel materijalne štacune imajo zaloge tega oživljavnega mazila.

Tamo se tudi dobiva:

Praško univerzalno hišno mazilo,

gotovi in poskušeni pripomoček za ozdravitev vseh prisadev, ran in oteklin po 25 kr. in 35 kr.

Mazilo za oglušenje.

Poskušeno in zaradi mnogo zdravniških poskusenj znano kot najgotovnejši pripomoček za ozdravitev močno oglušeni, ter za pridobitev popolnem izgubljenega sluha. 1 steklenica 1 gold. av. velj. (76—2)

Tržne cene

v Ljubljani 31. marca t. l.

Pšenica hektoliter 10 gl. 40 kr.; — reš 6 gl. 70 kr.; — ječmen 5 gl. 35 kr.; — oves 4 gl. — kr.; ajda 5 gl. 85 kr.; — pros 5 gl. 36 kr.; — koruza 5 gl. 60 kr.; krompir 100 kilogramov 5 gl. 20 kr.; — fižol hektoliter 8 gl. — kr.; masia kilogram — gl. 96 kr.; — mast — gl. 84 kr.; — špeh trišen — gl. 66 kr.; — špeh poveljen — gl. 75 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; govedina kilogram 48 kr.; — telotnine 44 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gl. 21 kr.; — slame 3 gold. 0. kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gold. 50 kr.; — mehka 5 gl. — kr.

Podpisani priporočam nov patentiran mlin

Diminuteur

in garantiram, da ako se ga z roko goni, več ko en stari mernik koruze, pšenice, rži, ajde itd. v eni uri zmelje. Z vodo, soparjem ali živino zmelje v primeri moči toliko več in tako izvrstno, da dosedaj še z nikakoršno mašino doseženo nij bilo. Tudi vsakovrstne rude, minerale, cement, barve, kosti, žveplo, ježice itd. zmelje v najfinejši prah.

Anton Rudolf

(67—2) v Kamniku na Kranjskem.

Vina prodaja!

Jakob Badl prodaje iz svojih kletij v Krapinskih toplicah na Hrvatskem (najbližje železniške postaje Zaprešič ali Poličane)

3000 veder vina

večidel lastnega pridelka, izvrstne kakovosti in zlatorumene barve, od let 1868, 1869, 1872 in 1875, avstr. vedro = 56 litrov od 8 goldinarjev višje.

Krapina-Toplice v marcu 1877.

(69—3)

M. Lentsche, prodajalnica špecerijskega in materijalnega blaga,

Preširnov trg, tik železnega mostu,

priporoča svojo veliko zalogo **barv** za sobne malarje in mastilce, kakor tudi **čopice** vsake velikosti, na drobno in debelo po najnižji ceni. (75—2)

Opozorjenje.

Da je za p. n. občinstvo bolj pravno, ustanovili smo za Kranjsko v Ljubljani pri g. **Fr. Detterju** zalogo svojih ognja in uloma varnih kas, in prosimo one, ki žele kupiti, naj se, ako jim treba, obrnejo do imenovanega gospoda, ker so vnovič znižane cene tam take, kakor pri nas.

Na Dunaji v marcu 1877.

Akcijsko društvo prve avstr. fabrike za kase, prej

F. Wertheim & Comp.,

c. kr. dvorni liferant.

Z ozirom na gori povedano se usojam še pristavljati, da sem več teh, za denar, knjige in dokumente tako varnih kas, ki naj bi nobenemu trgovcu itd. ne manjkale — postavil v svoji prodajalnici na izbor, in zato vabim na mnogi nakup najudanejši. (64—2)

V Ljubljani v marcu 1877.

Franc Detter,

trgovina s šivalnimi stroji.

Albin C. Achtschin,

stavbeni ključaničar,

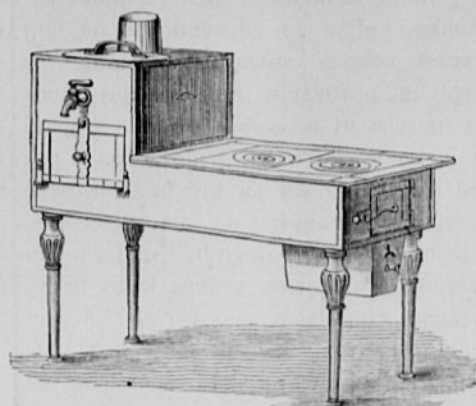
V Ljubljani, na ogli krojaške ulice št. 8 nova.

Velika zaloga vsakojakih „šparherdov“

po najnižji ceni.

Ilustrirani cenilniki na zahtevanje zastoj.

Tam se dobi tudi dve gonilni kolesi, 7 in 10 colnih centov teži, s stojalom vred, prav po ceni. (71—2)

Franc-ove esence za življenje.

Gotovo in skušeno sredstvo proti večini bolezni z vspešnim učinkom in sicer tako, da bi morala vsaka gospodinja tako zdravilo pri hiši imeti.

Jedino pravo dobiva se pri **Gabriel Piccoli,** lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani. (53—4)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.